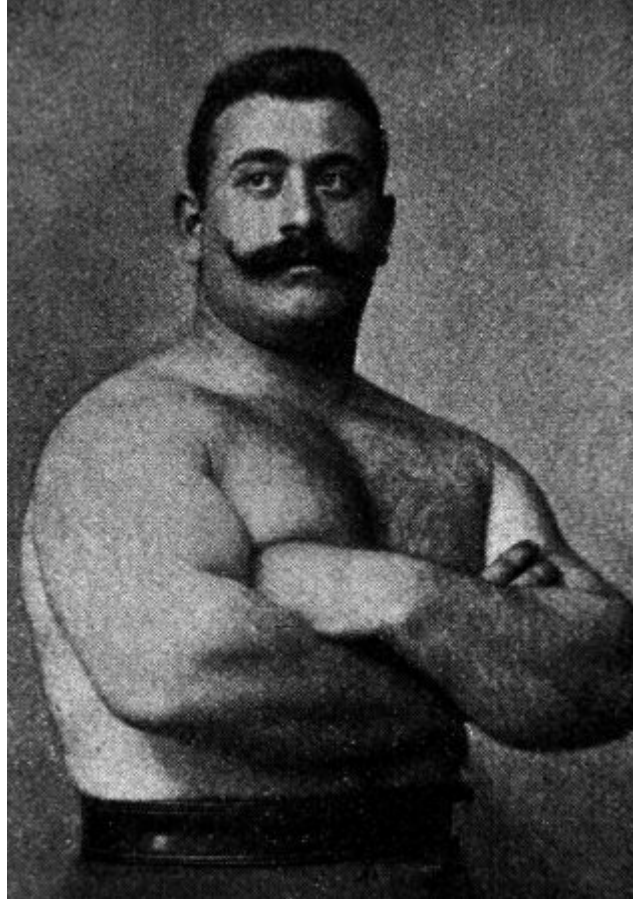

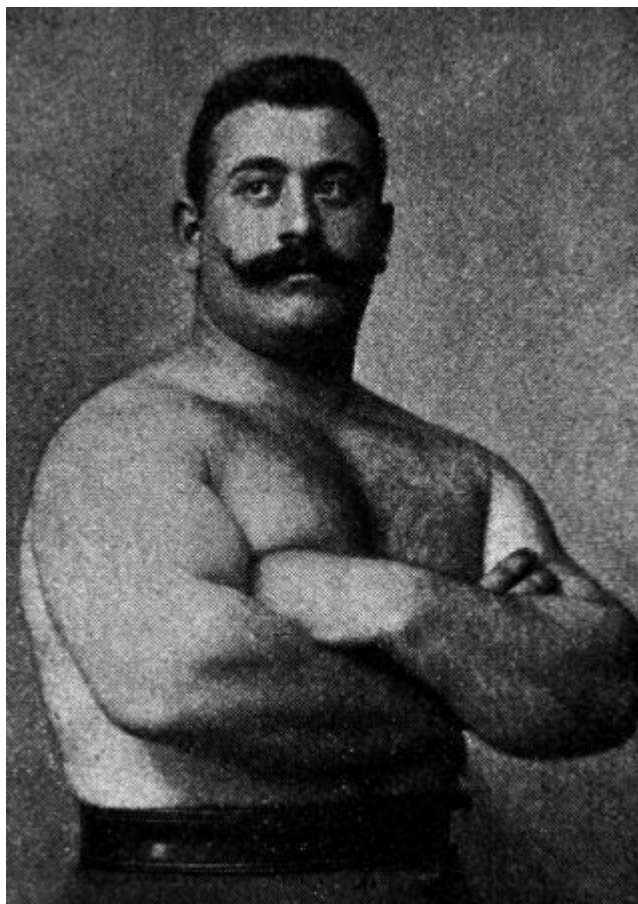
15 Νοεμβρίου 2020

Δημήτριος Τόφαλος

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα) / Σαν σήμερα για να μην ξεχνιόμαστε... (ιστορικά γεγονότα & Παγκόσμιες ημέρες)

Θρυλικός αθλητής της άρσης βαρών. Γεννήθηκε στην Πάτρα το 1882 και από νεαρή ηλικία φάνηκαν οι φυσικές του δυνατότητες.

Όλη η πόλη μιλούσε γι' αυτόν και το πώς επέζησε από ένα σοβαρό ατύχημα. Το 1894 και σε ηλικία 12 ετών ο μικρός Δημήτρης έπαιζε κοντά στις σιδηροδρομικές γραμμές, όταν ένα βαγόνι ήρθε κατά πάνω του και του συνέτριψε το χέρι. Στο νοσοκομείο οι γιατροί επέμεναν να προχωρήσουν σε ακρωτηριασμό του χεριού του. Ο πατέρας του αρνήθηκε και στην πορεία του χρόνου δικαιώθηκε. Το χέρι του γιου του σώθηκε, αλλά παρέμεινε μικρότερο από το άλλο. Η μικρή αυτή αναπηρία δεν εμπόδισε τον Δημήτρη Τόφαλο να γίνει ένας σπουδαίος αθλητής.

Το 1899 γράφτηκε στη Γ.Ε. Πατρών, μετέπειτα Παναχαϊκή, και ασχολήθηκε με την άρση βαρών. Το 1904 ήταν πανέτοιμος για τη μεγάλη διάκριση στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Αγίου Λουδοβίκου. Αρρώστησε κατά τη διάρκεια του ταξιδιού και αναγκάστηκε να νοσηλευτεί σε νοσοκομείο στην Αμβέρσα. Δύο χρόνια αργότερα στη Μεσολυμπιάδα της Αθήνας (9-19 Απριλίου 1906) κατέκτησε το χρυσό μετάλλιο στο αγώνισμα της Άρσης Βαρών με τα δύο χέρια. Σήκωσε 142,5 κιλά, επικρατώντας έπειτα από σκληρή διήμερη μάχη του αυστριακού Γιόζεφ Στάινμπαχ. Η επίδοσή του αυτή ήταν πολύ μεγάλη για την εποχή και παρέμεινε ως παγκόσμιο ρεκόρ μέχρι το 1914.

Κατά την επιστροφή του στην Πάτρα, 6.000 φίλαθλοι του επιφύλαξαν αποθεωτική υποδοχή στο σιδηροδρομικό σταθμό της πόλης, εκεί όπου πριν από 12 χρόνια είχε

το ατύχημα, που παρ' ολίγο να του κοστίζει τη ζωή. Ο Τόφαλος δεν μπόρεσε να συμμετάσχει σε Ολυμπιακούς Αγώνες, καθώς το 1908 στο Λονδίνο η άρση βαρών δεν συμπεριλαμβανόταν στο επίσημο πρόγραμμα.

Τον ίδιο χρόνο εγκαταστάθηκε στις ΗΠΑ και για βιοποριστικούς λόγους ασχολήθηκε με την ελευθέρα πάλη (κατς). Έγινε γνωστός για το πείσμα του, παρά για τη δύναμή του. Χαρακτηριστική περίπτωση αποτελεί ο αγώνας του με τον παγκόσμιο πρωταθλητή Φρανκ Γκοττζ. Ο αντίπαλός του με μια λαβή του έσπασε το χέρι και ο Τόφαλος, σφαδάζοντας από τους πόνους, αγωνίστηκε μέχρι τέλους, χωρίς να εγκαταλείψει τη μάχη. Η επιμονή του αυτή του στοίχισε τρεις μήνες νοσηλείας, αλλά τον έκανε διάσημο.

Μετά την αποχώρησή του από τα ταπί έγινε μάνατζερ του πασίγνωστου έλληνα κατσέρ Τζιμ Λόντου, τον οποίον συνόδευσε στην Αθήνα το 1930 για τον αγώνα του κατά του Ζιμπίνσκι στο Παναθηναϊκό Στάδιο. Ο Τόφαλος υπήρξε εκ των ιδρυτών του ελληνοαμερικανικού αθλητικού συλλόγου της Νέας Υόρκης «Ερμής».

Το 1952 επανήλθε στην Ελλάδα και πέθανε στην Πάτρα στις 15 Νοεμβρίου 1966. Στην καριέρα του κατέκτησε 140 έπαθλα στην άρση βαρών και 251 στην ελευθέρα πάλη (κάτς). Η γενέτειρά του Πάτρα τον τίμησε, δίνοντας το όνομά του σε οδό και σε κλειστό γυμναστήριο.

Ο Δημήτριος Τόφαλος ήταν ιδιαίτερα εύσωμος. Για τον λόγο αυτό, το επώνυμό του επικράτησε να χρησιμοποιείται ως χαρακτηριστικό των ανθρώπων μεγάλου ύψους και βάρους («είναι Τόφαλος»).

Πηγή: sansimera.gr